

Scenosljed:

1. Perfekcionista
2. Puritanka
3. Odgajivačica
4. Plesačica

„...Klodeta je u svojoj poznatoj plesnoj predstavi, uvijek glumila da pati, da voli Rodolfa i da osjeća bol dok se prepušta njegovoj strasti u toku plesa. Ovog puta nije ustala kad se Rodolf odvojio od nje. Niti joj je on pomogao kao obično.

Rodolf je zadavio Klodetu stegnuvši joj rukama vrat tako da nije mogla ni da pisne. Napustio je pozornicu i prepustio drugima da je odnesu.”

Prijatelji projekta:

Crnogorsko narodno pozorište

Irena Ljumović, kostim

Miroslav Jovović, fotograf

Krsto Vulović, fotograf

Anja Marinović, dizajnerka plakata

Ispitna master predstava Anđele Marunović
(praktičan rad)

Patriša Hajsmit
ŽENOMRZAČKE PRIČE

Igra:
Anđela Marunović

Mentorka: **prof. Dubravka Drakić**
Kompozitorka: **Marija Mitrović**

Bubanj: **Martin Đorđević**
Klavir: **Marija Mitrović**

Svjetlo: **Danilo Malović**

Zašto ove uloge?

Rad na predstavi „Ženomrzačke priče” Patriše Hajsmit za mene predstavlja duboko značajno iskustvo iz više razloga. Sam tekst je izuzetno slojevit i zahtijeva suštinsko uranjanje u kompleksne karaktere obuhvatajući mnoštvo različitih psiholoških dinamika. Hajsmitova je poznata po sposobnosti da napiše likove koji su granični, fascinatni i uznemirujući što za mene, kao glumicu, pruža plodno tlo za istraživanje.

Pored same prirode teksta, rad na ovoj predstavi mi je omogućio da se bavim različitim glumačkim tehnikama, oslanjajući se na tri velika sistema glume: Stanislavskog, Brehta i Artoa. Svaki od njih pruža jedinstven način realizacije uloga koje igram. Stanislavski mi je služio da izgradim unutarnju radnju, suštinski razumijem likove stvarajući autentične emocionalne odgovore.

Breht mi je, s druge strane, pružio priliku da se distanciram od likova i da dam svoj odgovor na društveno-političke aspekte u tekstu. Njegov koncept „otuđenja” dao mi je slobodu da kritički podcrtam teme mizoginije i ekstremnih uvjerenja a na taj način stvaram parčad u kojima direktno komuniciram sa publikom, izazivajući ih na razmišljanje i refleksiju.

Artoov pristup me je inspirisao da istražim ekstremne granice ljudske prirode kroz pokret, znak, simbol i muziku. Njegova filozofija „teatra okrutnosti” omogućila mi je da granične situacije dovedem do tačke u kojoj više nema povratka.

Anđela Marunović